Deinde fuit inter nos proposita quæstio, primo de Stoegrad, utrum mittendi essent à S. V. Leg.tis Stantij Falger. an Q.a essent mittendi, quibus facultatibus munierendi essent.

De qua inter nos aliqua disputatio fuit, dum rebus hisce statum constitutis, rationes in utramq partem prenderemus, Verum cum consideraremus ad officium V. S. inspiciendum pertinere, errates oves, et devias ad ovile dominicum deducere, fere omnes hac tutia amicimus, ut postq aliqua spes effulsit eius quem ad gremium ecclesiæ reducendo V. S.tis nio Sanctum fovere, et quoad poterit multum intentatum relinqere opera dabat, quare his, et alijs multis de causis, quas ne tedio Ill.mo et alios Dn.os Patres, afficiamus, omittimus, in illam partem pregnantiores inimus, ut S. V. Leg.tis aut Stantios mittere Inter. an ad eos exquirendos, qui vere resipiscere, et ad cat. fidem iterum redire velint.

Ad 2.a quæst. de facultatib. concludendis; primus non nullas conclusiones in quo ilq mittimus, in quibus et contentis, et quodamodo necessarijs oto antecessimus

Primam, q non quicqd petit alicui concedit, ich Inquisitati subiacerat, et idcirco exercitium, exercatio, et usus ipsarum facultatum magis ipse facultates, attendenda fuit: Hem n. nisi rex, tempus, et locus, et phrasis qualitate dilegitur profuta, ac in gestis maxima causa, et necessitatis, præsertim sub non nullis conditionibus a quamplurimis sacerdotibus, ancillis, et carceribus